

Niet langer die linkse hobby die alleen maar subsidie slurpt

Edo Dijksterhuis

AMSTERDAM

In het Paradisodebat, de traditionele start van het culturele seizoen, werd een voorschot genomen op het cultuurbeleid van een nieuw kabinet. De ingrediënten: diversiteit, eerlijke inkomens, minder bureaucratie en meer geld.

Meer dan andere jaren hing er een gevoel van urgentie om het Paradisodebat. De Raad voor Cultuur sleutelde al maanden aan een advies over het subsidiestelsel – er wordt gefluisterd dat er al een blauwdruk ligt. En in Hilversum wordt gewerkt aan de formatie van een nieuw kabinet dat die plannen moet uitvoeren.

Van de vier onderhandelende partijen hadden er drie hun cultuurwoordvoerder naar Paradiso gestuurd – VVD, CDA en D66. Zij werden aangevuld met woordvoerders van PvdA, GroenLinks en SP. Over één ding waren de politici het eens: de negatieve toon van kabinet-Rutte I is verleden tijd. Toen werd kunst weggezet als linkse hobby en kunstenaars als subsidieslurpers. Het was de opmaat naar 200 miljoen euro bezuinigingen, een derde van het cultuurbudget.

Afbraakpolitiek

Anno 2017 kunnen vertegenwoordigers van zowel links als rechts het alleen maar volmondig eens zijn met de pleidooien van de kunstsector, die tijdens het debat werden verwoord door theatermaker Aniek Nuyens, filmmaker Abdelkarim El-Fassi en acteur

Gijs Scholten van Aschat.

Natuurlijk heeft de kunst een belangrijke rol als maatschappelijk bindmiddel. Het is waar dat de kunstsector nog te veel een blankbolwerk is en er nog veel te winnen valt op het vlak van diversiteit. En ja, marktwerking en individualisering zijn te ver doorgesloten, waardoor kunstenaars elkaar beconcurrerende armoedzaaiers zijn geworden.

Ideologische tegenstellingen kwamen slechts af en toe aan de oppervlakte. Zo beet SP'er Peter Kwint zijn CDA-tegenspeler Michel Rog toe dat 'solidariteit zich juist door organisatie onderscheidt van liefdadigheid' en dat een kwart eeuw afbraakpolitiek nu eens een halt moet worden toegeroepen. VVD'er Dilan Yesilgöz-Zegerius brak juist een lans voor het eigen initiatief en minder overheidsbemoedienissen.

Bureaucratie

Het echte nieuws kwam van het ministerie van OCW. De komende vier jaar wordt extra geld geïnvesteerd in de Code Culturele Diversiteit. Belangenorganisaties leggen ondertussen de laatste hand aan een agenda waar het nieuwe kabinet mee aan de slag kan. Belangrijkste punten daarin: versterking van het auteursrecht, verbetering van de inkomenspositie van kunstenaars en het rechte trekken van de grote verschillen tussen zelfstandigen en zij die in vaste dienst zijn. Niet alleen OCW zou zich met de kunsten moeten bemoeien, maar ook de

ministeries van Economische en Binnenlandse Zaken.

CDA-gedeputeerde van Limburg Ger Koopmans vatte andere breed gedragen wensen krachtig samen. Hij pleitte voor nauwere samenwerking tussen rijk en regio's, waardoor subsidies beter aansluiten op lokaal talent. De bureaucratie moet worden aangepakt, zodat kunstenaars niet een groot deel van hun tijd bezig zijn met papieren en procedures. En er moet simpelweg meer geld komen.

Dat laatste is de hete brij waar een groot deel van de middag omheen werd gedraaid. Want met mooie woorden kan iedereen het eens zijn, als er een prijskaartje aan hangt is het een ander verhaal. VVD, CDA en D66 hielden de kaarten tegen de borst. Ook na Gijs Scholten van Aschts overtuigende speech. "Er is 200 miljoen uit ons geperst. Nu is er een voorschot van 13 miljard. Wij kijken uit naar het rendement op onze investering. Want voor wat, hoort wat."

Pleidooi in Paradiso: ook Economische Zaken moet zich met kunsten bemoeien

→ Scholten van Aschat in *Na de repetitie* van Toneelgroep Amsterdam. Het verbeteren van de inkomenspositie van kunstenaars is een van de punten waar belangenorganisaties voor pleiten. FOTO JAN VERSWEYVELD

